

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

21 iulie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Boico Victor, Țurcan Anatolie, Cobzac Elena, Burduh Victor,

a judecat, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Harti Vladislav, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 aprilie 2019, în cauza penală în privința lui

Didenco Ghenadie xxx, născut la xxx, originar și domiciliat în mun. xxx, str. xxxx, ap. xxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 28.01.2013-31.12.2015;

Instanța de apel: 01.03.2016 – 18.05.2016;

10.08.2017 – 06.12.2017;

12.06.2018- 15.04.2019;

Instanța de recurs: 14.02.2017 – 13.06.2017;

22.02.2018 – 24.04.2018;

05.08.2019–21.07.2020.

A CONSTATAT:

1. Prin sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 31 decembrie 2015, Didenco Ghenadie a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 149 alin. (1) Codul penal, fiindu-i stabilită pedeapsa penală sub formă de închisoare pe termen de 3 ani.

În baza prevederilor art. 90 Cod penal a fost suspendată executarea pedepsei aplicată lui Didenco Ghenadie pe un termen de probă de 3 ani.

Acțiunea civilă înaintată de succesorul victimei, Russu Zinaida, a fost admisă în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor să se expună instanța în ordinea procedurii civile.

2. Prima instanță a constatat că, Didenco Ghenadie se învinuiește de faptul că, la 05 noiembrie 2012, aproximativ la ora 02.00, fiind în stare de ebrietate, aflându-se în barul „Focușor” amplasat pe str. xxx, mun. Chișinău, în urma unui conflict cu Russu Vladislav Mihail, intenționat i-a aplicat ultimului multiple lovituri cu pumnii peste diferite părți a corpului și i-a cauzat potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 141/2226 din

13 noiembrie 2012 - 29 noiembrie 2012 fractura coastei 6 pe dreapta cu hemoragii în țesuturile moi adiacente, produsă prin lovire directă și se califică ca vătămare medie, iar în rezultatul unicii lovituri aplicate în regiunea frontală dreapta i-a fost cauzată traumă cranio-cerebrală închisă: excoriație frontal pe dreapta, echimoză peri orbital dreapta, hemoragii în țesuturile moi pericraniene, fractura bolții și bazei craniului, hematom epidural temporal dreapta, hematom subdural cu dimensiunea aproximativă de 150-160 ml (evacuat chirurgical), hemoragii subdurale. Subarahnoidiene, intra parenchimotoase, contuzie cerebrală, hemoragii secundare în trunchiul cerebral și se califică ca vătămare corporală gravă, periculoasă pentru viață în rezultatul căreia a survenit decesul victimei.

Instanța de fond și-a motivat soluția privind recalificarea acțiunilor inculpatului în baza art.149 alin.(1) Cod penal – lipsirea de viață din imprudență, constatând că, probele administrate în ședința judiciară nu au demonstrat prezența în acțiunile inculpatului a intenției de a-i cauza lui Russu Vladislav vătămare grave a integrității corporale, stabilind faptul aplicării de către inculpat a unei singure lovituri cu palma, de la care partea vătămată, fiind în stare de ebrietate, s-a dezechilibrat și a căzut jos, lovindu-se cu capul de asfalt.

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către:

- procurorii în Procuratura sectorului Centru, mun. Chișinău, Șapovalov Lilia și Postovanu Viorel, prin care au solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care Didenco Ghenadie să fie declarat vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal și a-i numi pedeapsă reieșind din prevederile art. 10 Cod penal, sub formă de închisoare pe un termen de 12 ani închisoare în penitenciar de tip închis. A admite acțiunea civilă a reprezentantului victimei Russu Zinaida și a încasa de la Didenco Ghenadie în folosul numitei prejudiciul material și moral, cuantumul căruia rămânând la discreția instanței.

- succesorul victimei Russu Zinaida, prin care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri prin care inculpatului Didenco Ghenadie să fie pedepsit în conformitate cu legea, cu recuperarea prejudiciului material și mora.

- avocatul Făli Simion în interesele succesurului victimei Russu Zinaida, care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri prin care Didenco să fie condamnat în baza art. 151 alin. (4) Cod penal. A satisface acțiunea civilă depusă de către Russu Zinaida și a încasa de la Didenco Gh. în favoarea acesteia prejudiciul material și moral cauzat de acțiunile lui Didenco Gh., conform cerințelor expuse în acțiunea civilă.

3.1 În motivarea cererii de apel procurorii au invocat următoarele argumente:

- prima instanță eronat a constatat săvârșirea de către inculpat a infracțiunii prevăzute de art. 149 alin. (1) Cod penal - lipsire de viață prin imprudență, motivând că inculpatul Didenco i-a aplicat victimei doar o singură lovitură în regiunea feței, de la care acesta s-a dezechilibrat și a căzut jos pierzându-și cunoștința, însă nu a luat în considerație raportul de expertiză nr. 141/2226 din 13-29.11.2012141, conform căruia moartea cet. Russu Vladislav a fost violentă și a fost cauzată de factori mecanici și anume obiect contondent dur cu suprafața limitată, iar la examinarea medico-legală în afară de trauma cranio-cerebrală închisă a mai fost constată și fracturarea coastei 6 pe dreapta, care conform raportului de expertiză a fost produsă prin lovire directă și care exclude formarea ei prin acțiuni de deformare a cutiei toracice, inclusiv masajul indirect al cordului, iar fracturarea prin cădere forțată se exclude, deoarece cutia toracică este o carcasă osoasă formată din mai multe coaste și când are loc fracturarea directă a unei singure coaste aceasta se produce prin lovire cu un obiect, contondent suprafață limitată și nu prin cădere;

- conform raportului în momentul fracturării coastei 6 dreapta, Russu Vladislav putea să fie și în poziție verticală și culcată, cu fața anterioară a corpului orientată spre agresor. Coasta 6 are o rezistență, mai mică și ea poate să se fractureze prin lovirea cu pumnul sau piciorul. Rezultatul analizei sângelui la alcool etilic era 1,18 promile, ceea ce clinic corespunde cu o stare de excitație cu influență minimă asupra coordonării, mișcărilor. În ce privește presupusa traumă la autopsie nu și-a găsit confirmarea, iar starea de oboseală este ceva relativ, în plus trauma cranio-cerebrală are două locuri de acțiune traumatică. în regiunea frunții pe dreapta și partea posterioară a craniului, ceea ce demonstrează că trauma s-a produs prin lovire cu obiect contondent cu suprafața limitată, cu o ulterioară cădere a corpului și lovirea capului în regiunea posterioară. Căderea forțată înseamnă lovire și cădere, în cazul dat s-a demonstrat că a fost lovire în regiunea capului cu o forță suficientă de a produce o fractură cu ulterioară cădere a corpului pe spate. Cu pumnul puțin probabil că poate fi cauzată o asemenea traumă. Conform declarațiilor expertului V. Șarpe, traumele cranio- cerebrale cu timpul se absorb și dispar. însă dacă sunt fracturi ele rămân, ceea ce în cazul dat nu a depistat. La coaste a constatat o traumă veche, deoarece era o cicatrice, dar la craniu dacă este vorba de hemoragii, ele cu timpul se absorb. O asemenea fractură anterioară nu a depistat;

- leziunile corporale sunt în legătură directă cu decesul lui Russu V., iar analizând multitudinea acestor leziuni corporale se exclude ca acestea

puteau fi formate doar de la o lovitură cu palma în față și aplicate fără intenție, după cum declară inculpatul Didenco;

- analizând în ansamblu declarațiile martorilor în raport cu raportul de expertiză nr. 141/2226 din 13-29.11.2012, toți martorii au declarat că Russu V., a căzut de la lovitura aplicată de inculpatul Didenco, fapt pe care nici inculpatul nu-1 neagă. Nici unul din martori cât și inculpatul Didenco nu a declarat că victima a căzut cu coasta/corpul pe bordură /și anume Proca a declarat că Rusu și Didenco stăteau față în față. Russu de la lovitură a căzut jos pe spate pe trotuar și nu pe bordură. Martorul Cotorobai a declarat că Russu călcând pe bordură a căzut jos pe spate, pe partea dreaptă și inculpatul a declarat că l-a împins cu palma în regiunea obrazului, bărbiei pe Russu V., care a făcut un pas în urmă. s-a dezechilibrat și a călcat pe bordură a căzut jos pe spate pe drum. ca urmare se exclude căderea lui Rusu din poziție ortostatică fără accelerare, pe un plan dur neuniform, cum poate fi bordura cu cauzarea fracturii costale și partea carosabilă a drumului cu cauzarea traumei cranio-cerebrale;

- prima instanță în sentința de recalificare indică că vinovăția lui Didenco Gh., se dovedește prin raportul de expertiză nr. 141/2226 din 13-13-29.11.2012 /f.d.50-51/ și raportul de expertiză nr. 38 din 10.12.2014. care sunt contradictorii, ca urmare nu este clar care totuși raport de expertiză a fost pus la baza sentinței;

- consideră că prima instanța nu a apreciat probele în ansamblu, din punct de vedere al pertinentei, utilității, coroborării acestora, apreciind eronat o parte din probele prezentate, ilegal recalificând acțiunile inculpatului la art. 149 alin. (1) Cod penal. Săvârșirea de către inculpat a infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal se confirmă prin: declarațiile martorilor Proca Pavel, Belecci Elena, Maliuta Sergiu, Starenco Tatiana, Savițchi Teodor și reprezentantului victimei Russu Zinaida; prin declarațiile expertului Șarpe Vasile; prin procesele de confruntare efectuate între martori și bănuț: prin înștiințarea 903 despre acordarea ajutorului medical (f.d. 6); prin extras medical (f.d. 44); prin procesul verbal de cercetare la fața locului, foto tabele (f.d. 63-67); prin raportul de expertiză medico-legală nr. 3019 din 07-08.11.2012 (f.d.42-43); prin raportul de expertiză medico-legală nr. 141/2226 din 13—29.11.2012 (f.d. 50-51).

3.2 În motivarea cererii de apel succesorul victimei Russu Zinaida a invocat următoarele argumente:

- prima instanță eronat a recalificat acțiunile inculpatului în baza unei infracțiuni mai ușoare, apreciind acțiunile acestuia ca neintenționate. Cauza penală s-a examinat în instanța de fond pe o durată îndelungată de timp, iar acțiunea civilă înaintată a fost admisă doar în principiu. Didenco Gh. se comportă foarte agresiv, premeditat și intenționat, în ziua cauzării

vătămarilor corporale fiului său V. Russu. Prima instanță nu avea temei de a constata că inculpatul a acționat față de victimă din neatenție. Prin admiterea acțiunii civile în principiu instanța de fond a oferit posibilitate inculpatului de a se eschiva în continuarea de la repararea prejudiciului cauzat prin comiterea infracțiunii, ce constau în cheltuieli pentru tratament, pentru înmormântare și serviciile funerare în privința fiului său Russu Vladislav, precum și cheltuielile de judecată.

3.3 În motivarea cererii de apel avocatul Făli Simion în interesele succesorului victimei Russu Zinaida a invocat următoarele argumente:

- infracțiunea comisă a fost calificată incorect, concluzie ce contravine probelor stabilite în cercetarea judecătorească și care persistă în materialele cauzei;

- în privința condamnatului a fost aplicată o prevedere penală mai blândă;

- au fost încălcate drepturile părții vătămate și părții civile prevăzute de art. art. 60. 62 Codul de procedură penală;

- au fost aplicate eronat prevederile art.387 alin.(1) Codul de procedură penală;

- din declarațiile martorilor oculari, precum și din declarațiile învinuitului reiese, că în timpul conflictului dintre Russu V. și Didenco Gh., ultimul intenționat a aplicat o lovitură cu pumnul în regiunea capului lui Russu V., care a urmat cu căderea lui Russu V. pe o bordură de beton a trotuarului. După cădere, Russu V. nu mai putea să se ridice fără ajutorul cuiva, din locul unde a căzut a fost transportat la spitalul de urgență, unde în consecință a decedat. Din fișa medicală și raportul de expertiză medico- legală, efectuat în baza datelor din fișa medicală, informațiilor, stabilite la examinarea corpului lui Russu V., cert reiese, că decesul a survenit din cauza traumei cranio-cerebrale primite. Didenco Gh.. aplicând lovitura în organul vital important - în capul lui Russu V., nu doar, că conștientiza despre consecințele care pot surveni în urma acestor acțiuni ale sale. dar și a admis survenirea lor. de facto care a și avut loc instanța de fond nu dispunea de careva probe obiective, că acțiunile lui Didenco Gh. purtau un caracter întâmplător și neatent, și că el nu putea avea în gând consecințele care pot surveni de la acțiunile sale agresive în adresa lui Russu V;

- apreciază ca neîntemeiată concluzia primei instanțe privind imposibilitatea constatării precise a sumei de despăgubire a reclamantului pe cauza civilă, Russu Zinaida în limitele procesului penal;

- la materialele cauzei civile sunt destule probe care confirmă cerințele înaintate și mărimea sumei prejudiciului material;

- instanța de judecată de asemenea avea destule probe privind existența prejudiciului moral cauzat, reieșind din faptul că, Russu Zinaida este mama lui Russu V. o doamnă în vârstă, care locuia împreună cu feciorul decedat, care era susținerea și ajutorul ei.

5. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău 18 mai 2016, a fost respins apelul procurorilor în Procuratura sectorului Centru, mun. Chișinău, Șapovalov Lilia și Postovanu Viorel ca nefondat, admise parțial apelul succesorului victimei Russu Zinaida și apelul avocatului Fali Semion în interesele succesorului victimei Russu Zinaida cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit ordinii stabilite pentru prima instanță, prin care s-a admis acțiunea civilă înaintată de Russu Zinaida în partea încasării prejudiciului moral cu încasarea de la Didenco Ghenadie în beneficiul Zinaidei Russu a sumei de 25 000 lei.

În partea încasării prejudiciului material acțiunea civilă a fost admisă în principiu pentru stabilirea prejudiciului în procedura contencioasă.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 13 iunie 2017, recursurile au fost admise, casată total decizia atacată și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Instanța de recurs a dispus rejudecarea cauzei dat fiind că, instanța de apel, nerespectând prevederile art. 394, art. 409 alin.(2), art. 417 alin.(1), pct.7), 8) Cod de procedură penală nu a constatat fapta pentru care a fost condamnat, nu a reflectat toate rapoartele de expertiză medico-legale, nu și-a expus părerea asupra fiecărei probe aduse, ca rezultat pripit motivându-și soluția de menținere a condamnării în baza art.149 alin.(1) Cod penal.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 decembrie 2017, apelurile au fost admise, casată total sentința și pronunțată o nouă hotărâre prin care Didenco Ghenadie a fost condamnat în baza art. 151 alin. (4) Cod penal la 12 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, din data reținerii. De la Didenco Ghenadie s-a încasat, în beneficiul succesorului părții vătămate, Russu Z., prejudiciul material în sumă de 42.588,83 lei și moral în mărime de 100.000 lei.

8. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 24 aprilie 2018, recursul ordinar declarat de avocatul Andrei Micu a fost admis, casată total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 decembrie 2017, în privința inculpatului Didenco Ghenadie și s-a dispus rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Instanța de recurs în decizia adoptată a menționat nerespectarea prevederilor art.414 alin.(1), (6), art.417 alin.(1) pct.8), 419 din Codul de

procedură penală, accentuând în special faptul că, instanța de apel nu a apreciat fiecare probă administrată pe caz separat, în special rapoartele de expertiză, și-a întemeiat concluziile pe probe neverificate în ședința de judecată a instanței de apel și neconsemnate în procesul-verbal, cum ar fi declarațiile martorilor Belecci E. și Maliuta S., a constatat inițial fapta ca în rechizitoriu, iar ulterior s-a contrazis concluzionând sumar, confuz și neclar, precum și nu a executat indicațiile invocate în decizia Colegiului penal lărgit al CSJ din 13 iunie 2017.

9. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 aprilie 2019, a fost admis, inclusiv din alte motive, apelul procurorilor în Procuratura sect. Centru, mun. Chișinău. Șapovalov Lilia și Postovanu Viorel, apelul succesorului victimei Russu Zinaida și apelul avocatului Făli Simion în interesele succesorului victimei Russu Zinaida, casată integral sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care:

Didenco Ghenadie s-a recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.149 alin.(1) Codul penal cu încetarea cauzei penale din motivul intervenirii prescripției de tragere la răspundere penală.

S-a dispus încasarea de la Didenco Ghenadie în beneficiul d-nei Russu Zinaida a sumei de 25000 (douăzeci și cinci mii) lei cu titlu de prejudiciu moral.

În partea încasării prejudiciului material acțiunea civilă a fost admisă în principiu cu stabilirea cuantumului în procedură contencioasă.

9.1 În motivarea soluției, instanța de apel a menționat că prima instanță nu a constatat fapta comisă de inculpat în acest sens expunându-se doar referitor la învinuire. Utilizarea frazei "... inculpatul Didenco Ghenadie se învinuiește că la 05 noiembrie 2012. aproximativ la ora 02.00. fiind în stare de ebrietate..." indică la faptul că a avut loc o redare a învinuirii prezentată de către procuror și nu au fost redată circumstanțele de fapt stabilite de către instanța de judecată.

Prin sintagma reținută în sentință că inculpatul Didenco Gh. se învinuiește că, ... rezultă că prima instanță, de fapt, nu a constatat fapta pentru care acesta a fost pus sub învinuire prin rechizitoriu, nici pentru care a fost condamnat.

Instanța de apel a constatat următoarele circumstanțe de fapt (fapta comisă): Didenco Ghenadie, la 05 noiembrie 2012, aproximativ la ora 02.00, fiind în stare de ebrietate, aflându-se în barul „Focușor” amplasat pe str. V. Alecsandri 12, mun. Chișinău, în urma unui conflict cu Russu Vladislav Mihail în rezultatul unicii lovituri aplicate i-a cauzată traumă cranio-cerebrală închisă: excoriație frontal pe dreapta, echimoză peri orbital dreapta, hemoragii în țesuturile moi pericraniene. fractura bolții și bazei

craniului, hematom epidural temporal dreapta, hematom subdural cu dimensiunea aproximativă de 150-160 ml (evacuat chirurgical), hemoragii subdurale. Subarahnoidiene, intra parenchimotoase. Contuzie cerebrală, hemoragii secundare în trunchiul cerebral și se califică ca vătămare corporală gravă, periculoasă pentru viață în rezultatul căreia a survenit decesul victimei.

În hotărârea adoptată instanța de apel a menționat că, vinovăția inculpatului Didenco Ghenadie în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 149 Codul penal se confirmă prin următoarea sistemă de probe, care sunt pertinente, concludente, utile și veridice și coroborează între ele: declarațiile martorului Proca Pavel, declarațiile martorului Cotrobăi Stanislav, declarațiile martorului Starcenco Tatiana, declarațiile martorului Savițchii Teodor, declarațiile martorului Belecci Elena, declarațiile martorului Maliuta Serghei, declarațiile succesului victimei Russu Zinaida, declarațiile expertului judiciar Șarpe Vasile, înștiințarea 903 despre acordarea ajutorului medical (f.d. 6, Vol. I); extras medical (f.d. 44, vol. I); procesul verbal de cercetare la fața locului, foto-tabele (f.d. 63-67, Vol. I); raportul de expertiză medico-legală nr. 3019 din 07-08.11.2012 (f.d. 42-43, Vol. I); raportul de expertiză medico-legală nr. 141/2226 din 13-29.11.2012(f.d.50-51,Vol.I); raport de expertiză medico-legală nr. 38 din 11.02.2014-25.07.2014 (f.d.43-60, Vol. II) .

Instanța de apel a considerat că acțiunile inculpatului Didenco Ghenadie trebuie încadrate în baza art.149 alin. 1 Codul penal, potrivit elementelor constitutive ale infracțiunii - lipsirea de viață din imprudență.

Instanța de apel a conchis că Didenco Ghenadie nu a acționat cu intenție directă de a-i cauza vătămări corporale grave integrității corporale lui Russu Vladislav ce ar provoca decesul acestuia, deoarece inculpatul nu a realizat latura subiectivă a infracțiunii sub care a fost pus sub învinuire - intenția directă, astfel consecințe soldate cu decesul lui Russu Vladislav nu au fost urmărite intenționat de către inculpatul Didenco Ghenadie, nu au fost dorite de către acesta, însă prin acțiunile sale din imprudență a lipsit de viață pe Russu Vladislav.

Instanța de apel a constatat că, conform rapoartelor de expertiză medico-legală decesul victimei Russu Vladislav a fost provocat de trauma cranio-cerebrală cauzată în urma căderii victimei la marginea carosabilului. Căderea victimei a fost generată de o singură lovitură în regiunea feței efectuată de către Didenco Ghenadie, care potrivit circumstanțelor cauzei a fost aplicată fără intenția de a doborî victima. De asemenea, toți martorii oculari au declarat că, în rezultatul lovirii cu palma victima s-a dezechilibrat, a făcut câțiva pași înapoi și a căzut jos pierzându-și cunoștința. Nimeni din cei prezenți la fața locului nu au

declarat despre existența unei altercații între inculpat și victimă, nimeni nu a văzut ca inculpatul să aplice mai multe lovituri peste diferite părți ale corpului victimei.

Conform raportului de expertiză medico-legală nr. 38 din 11.02.2014-25.07.2014 (f.d.43-60, Vol. II), efectuată în comisie, în concluzia datelor acumulate precum și localizarea unipolară a leziunilor depistate (fractura coastei 6 pe dreapta și excoriație cu fractura osului frontal pe dreapta), nu exclud faptul că, acestea leziuni au fost cauzate în rezultatul unei căderi a corpului din poziție ortostatică, cu sau fără accelerare, pe un plan dur neuniform, cum poate fi bordura cu cauzarea fracturii costale și partea carosabilă a drumului cu cauzarea traumei cranio-cerebrale. În acest context, nu pot fi incriminate inculpatului cauzarea de vătămări corporale medii depistate pe corpul victimei, or, această învinuire este lipsită de suport probatoriu în acest sens.

Instanța de apel a concluzionat că Didenco Ghenadie i-a aplicat lui Russu Vladislav o singură lovitură cu palma în regiunea feței: de la care acesta s-a dezechilibrat, potrivit declarațiilor martorilor audiați, și a căzut jos, astfel că această lovitură a fost aplicată fără scopul de a urmări survenirea urmării prejudiciabile, adică sub formă de leziuni corporale grave periculoase pentru viață, ce ar fi dus la decesul victimei. 41. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală sus-indicată și care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Prima instanță corect a remarcat că, Didenco Ghenadie nu a acționat cu intenție directă de a-i cauza vătămări corporale grave integrității corporale lui Russu Vladislav ce ar provoca decesul acestuia, deoarece inculpatul nu a realizat latura subiectivă a infracțiunii sub care a fost pus sub învinuire - intenția directă.

Instanța de apel a conchis că, aceste consecințe soldate cu decesul lui Russu Vladislav nu au fost urmărite intenționat de către inculpatul Didenco Ghenadie, nu au fost dorite de către acesta, însă prin acțiunile sale din imprudență a lipsit de viață pe Russu Vladislav. Din analiza cumulară a probelor.

Instanța de apel a constatat că, conform rapoartelor de expertiză medico-legală decesul victimei Russu Vladislav a fost provocat de trauma cranio-cerebrală cauzată în urma căderii victimei la marginea carosabilului. Căderea victimei a fost generată de o singură lovitură în regiunea feței efectuată de către Didenco Ghenadie, care potrivit circumstanțelor cauzei a fost aplicată fără intenția de a doborî victima. De asemenea, toți martorii

oculari au declarat că, în rezultatul lovirii cu palma victima s-a dezechilibrat, a făcut câțiva pași înapoi și a căzut jos pierzându-și cunoștința. Nimeni din cei prezenți la fața locului nu au declarat despre existența unei altercații între inculpat și victimă, nimeni nu a văzut ca inculpatul să aplice mai multe lovituri peste diferite părți ale corpului victimei.

Instanța de apel a considerat că, procesul penal în baza art.149 alin. (1) Codul penal în privința inculpatului urmează a fi încetat pe motivul intervenirii prescripției de atragere la răspundere penală, în situația în care infracțiunile imputate au fost comise în anul 2012.

Instanța de apel a considerat mărimea prejudiciului moral pretins de succesorul victimei în sumă de 100000 lei exagerat de mare, ținând cont de suferințele psihice și fizice care i-a fost provocată părții vătămate în rezultatul acțiunilor infracționale ale inculpatului. O recompensă echitabilă și rezonabilă a prejudiciului moral suportat de Russu Zinaida. în opinia instanței de apel constituie echivalentul sumei de 25000 lei.

Instanța de apel a considerat întemeiat de a admite parțial apelul succesorei victimei Russu Zinaida și apelul avocatului în interesele succesorei victimei Russu Zinaida în privința laturii civile, prin care a admis parțial acțiunea civilă înaintată de succesorul victimei Russu Zinaida, cu încasarea de la Didenco Ghenadie în beneficiul lui Russu Zinaida a prejudiciul moral în sumă de 25000 lei, iar în partea încasării prejudiciului material acțiunea civilă a fost admisă în principiu cu stabilirea cuantumului în procedură contencioasă.

10. Decizia instanței de apel, a fost atacată cu recurs ordinar de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Harti Vladislav prin care a invocând incidența art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală a solicitat casarea deciziei cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel.

10.1. În motivarea cererii de recurs procurorul a susținut că:

- prima instanță și de apel eronat a constatat săvârșirea de către inculpat a infracțiunii prevăzute de art. 149 alin. (1) Cod penal - lipsire de viață prin imprudență, motivând că inculpatul Didenco i-a aplicat victimei doar o singură lovitură în regiunea feței, de la care acesta s-a dezechilibrat și a căzut jos pierzându-și cunoștința, însă instanța de judecată nu a luat în considerație raportul de expertiză nr. 141/2226 din 13-29.11.2012141, conform căruia moartea cet. Russu Vladislav a fost violentă și a fost cauzată de factori mecanici și anume obiect contodont dur cu suprafața limitată, iar la examinarea medico-legală în afară de trauma cranio-cerebrală închisă a mai fost constată și fracturarea coastei 6 pe dreapta, care conform raportului de expertiză a fost produsă prin lovire directă și care

excluse formarea ei prin acțiuni de deformare a cutiei toracice, inclusiv masajul indirect al cordului, iar fracturarea prin cădere forțată se exclude, deoarece cutia toracică este o carcasă osoasă formată din mai multe coaste și când are loc fracturarea directă a unei singure coaste aceasta se produce prin lovire cu un obiect, contondent suprafață limitată și nu prin cădere. Conform raportului în momentul fracturării coastei 6 dreapta, Russu Vladislav putea să fie și în poziție verticală și culcată, cu fața anterioară a corpului orientată spre agresor. Coasta 6 are o rezistență, mai mică și ea poate să se fractureze prin lovirea cu pumnul sau piciorul. Rezultatul analizei sângelui la alcool etilic era 1,18 promile, ceea ce clinic corespunde cu o stare de excitație cu influință minimă asupra coordonării, mișcărilor, în ce privește presupusa traumă la autopsie nu și-a găsit confirmarea, iar starea de oboseală este ceva relativ, în plus trauma cranio-cerebrală are două locuri de acțiune traumatică. În regiunea frunții pe dreapta și partea posterioară a craniului, ceea ce demonstrează că trauma s-a produs prin lovire cu obiect contondent cu suprafața limitată, cu o ulterioară cădere a corpului și lovirea capului în regiunea posterioară. Căderea forțată înseamnă lovire și cădere, în cazul dat s-a demonstrat că a fost lovire în regiunea capului cu o forță suficientă de a produce o fractură cu ulterioară cădere a corpului pe spate. Cu pumnul puțin probabil că poate fi cauzată o asemenea traumă;

- conform declarațiilor expertului V. Șarpe, traumele cranio-cerebrale cu timpul se absorb și dispar, însă dacă sunt fracturi ele rămân, ceea ce în cazul dat nu a depistat. La coaste a constatat o traumă veche, deoarece era o cicatrice, dar la craniu dacă este vorba de hemoragii, ele cu timpul se absorb. O asemenea fractură anterioară nu a depistat;

- leziunile corporale sunt în legătură directă cu decesul lui Russu VL., iar analizând multitudinea acestor leziuni corporale se exclude că acestea puteau fi formate doar de la o lovitură cu palma în față și aplicate fără intenție, după cum declară inculpatul Didenco;

- martorul Cotorobai a declarat că Russu călcând pe bordură a căzut jos pe spate, pe partea dreaptă și inculpatul a declarat că l-a împins cu palma în regiunea obrazului/bărbii pe Russu V., care a făcut 1 pas în urmă, s-a dezechilibrat și a călcat pe bordură a căzut jos pe spate pe drum,/ca urmare se exclude căderea lui Rusu din poziție ortostatică fără accelerare, pe un plan dur neuniform, cum poate fi bordura cu cauzarea fracturii costale și partea carosabilă a drumului cu cauzarea traumei cranio cerebrale;

- versiunile înaintate de către inculpat și considerate ca veridice de către instanța de apel, au drept scop eschivarea de la răspundere penală, nefiind justificate prin careva probe concludente ce ar corobora între ele.

11. Referință la recursul ordinar declarat de către procuror, în interesul inculpatului a depus avocatul Micu Andrei, solicitând respingerea acestuia, cu menținerea hotărârilor contestate ca fiind legale și întemeiate.

12. Judecând recursul ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul lărgit concluzionează că acesta este pasibil respingerii ca inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală hotărârile instanței de fond și de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv când instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să îl respingă, cu menținerea hotărârii atacate.

De asemenea, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârile atacate și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Dispoziția art. 434 Cod de procedură penală stipulează că, judecând recursul declarat împotriva deciziei instanței de apel, instanța de recurs verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialelor din dosar și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în recurs de titularul acestuia, verificându-se dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Colegiul penal lărgit atestă că, recurentul indică ca temeiuri pentru recurs prevederile pct. 6) și 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, menționând că, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, iar faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Cu referire la temeiul de recurs prevăzut de pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit constată doar invocarea declarativă a acestuia, ne fiind descrise care anume motive expuse în apel și care anume probe prezentate, au fost ignorate de către instanța de apel, fapt care a-r vicia hotărârea adoptată.

Cu referire la criticele aduse de către procuror privind încadrarea juridică greșită a faptei comise de Didenco Ghenadie, ca temei de recurs prevăzut de pct. 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit examinând materialele cauzei penale, analizând decizia instanței de apel, le consideră neîntemeiate, deoarece poartă un caracter unilateral, ne luându-se în considerare motivarea amplă a soluției date de către instanța de apel, care a făcut referire la toate circumstanțele relevante

cauzei, inclusiv asupra tuturor rapoartelor de expertiză medico-legale, care pe parcursul examinării cauzei au creat incertitudini și neclarități, înlăturând în final neajunsurile constatate prin deciziile precedate ale Curții Supreme de Justiție în actele judecătorești.

Astfel, examinând cauza instanța de apel a reținut că, prima instanță nu a constatat fapta pentru care Didenco Ghenadie a fost pus sub învinuire prin rechizitoriu și nici pentru care a fost condamnat. Declanșând o continuare a judecării cauzei, instanța de apel a constatat fapta menționând că, în urma unicii lovituri aplicate, Didenco Ghenadie, la 05 noiembrie 2012, aproximativ la ora 02.00, fiind în stare de ebrietate, aflându-se în barul „Focușor” amplasat pe str. xx, mun. Chișinău, în urma unui conflict cu xxx, în rezultatul unicii lovituri aplicate, i-a cauzat traumă cranio-cerebrală închisă: excoriație frontal pe dreapta, echimoză periorbital dreapta, hemoragii în țesuturile moi pericraniene, fractura bolții și bazei craniului, hematom epidural temporal dreapta, hematom subdural cu dimensiunea aproximativă de 150-160 ml (evacuat chirurgical), hemoragii subdurale, subarahnoidiene, intra parenchimotoase, contuzie cerebrală, hemoragii secundare în trunchiul cerebral, care se califică ca vătămare corporală gravă, periculoasă pentru viață, în rezultatul căreia a survenit decesul victimei.

În cadrul judecării apelurilor, instanța de apel a examinat toate probele, consemnându-le în procesul-verbal, argumentat concluzionând pe final că, vinovăția lui Didenco Ghenadie în comiterea infracțiunii prevăzute de art.149 alin. (1) Cod penal se confirmă reieșind din declarațiile martorilor, declarațiile expertului judiciar, rapoartele de expertiză, cumul de probe, care fiind analizate reieșind din veridicitatea, relevanța acestora, prin coroborare demonstrează incontestabil că, Didenco Ghenadie prin acțiunile sale a comis lipsirea de viață a cet. Rusu Vladislav din imprudență.

Instanța de apel și-a motivat concluziile constatând că, decesul victimei a fost provocat de trauma cranio-cerebrală, după căderea victimei pe marginea carosabilului, cădere care a fost provocată de o singură lovitură cu palma, care la rândul său a dus la dezechilibrarea victimei.

Instanța de apel, ca și prima instanță, a constatat lipsa intenției directe a făptașului de a-i cauza victimei leziuni corporale grave, prin doborâre, menționând că față de consecințe, inculpatul a manifestat imprudență.

Este de menționat și practica judiciară la deosebirea infracțiunilor de lipsire de viață din imprudență de la vătămarea intenționată gravă a integrității corporale care a provocat decesul persoanei (*decizia Colegiului penal din 07.05.2015, dosarul nr.4-1re-103/2015; decizia Colegiului penal din*

25.03.2014, dosarul nr.1ra-147/2014; decizia Colegiului penal din 16.12.2014, dosarul nr.1ra-1604/14).

În cazurile expuse, fiind circumstanțe similare cazului examinat, instanțele de judecată au calificat acțiunile în baza art.149 alin. (1) Cod penal, stabilind că vinovatul nu avu-se intenția de a cauza leziuni corporale grave. Tot aici, instanțele au stabilit că, pentru a califica acțiunile lui în baza art.151 alin.(4) Cod penal, este necesară intenția făptașului de a cauza victimei leziuni corporale grave, prevăzând ca urmare a acțiunilor sale survenirea decesului persoanei.

Colegiul penal atestă că, pentru învinuirea în baza alin.(4) art.151 Cod penal este necesar a constata că vinovatul, săvârșind acțiuni ilegale, avea intenția de a cauza leziuni corporale grave, adică prevedea o asemenea urmare ca decesul victimei și o dorea sau admitea în mod conștient survenirea ei.

Pentru infracțiunea prevăzută de alin.(4) art.151 Cod penal, decesul victimei trebuie să se găsească într-o legătură de cauzalitate directă cu vătămarea gravă a integrității corporale, și această legătură cauzală trebuie să fie cuprinsă de voința făptașului, care la caz nu s-a stabilit.

Convingerile instanțelor privind comiterea de către Didenco Ghenadie a lipirii de viață din imprudență a cet. Russu Vladislav, sunt determinate în anumită parte și de starea sănătății a victimei. Acest moment este reflectat și în raport de expertiză medico-legală în comisie nr.228 din 15.08.2015-02.09.2015, în care medici legiști au confirmat faptul că trauma cranio-cerebrală suportată pe data de 05.11.2012, s-a produs pe fondalul sechelelor unei traume cranio-cerebrale mai vechi, depistate la investigațiile histopatologice suplimentare, iar aceste date nu exclud faptul că, consecințele traumatismului cerebral anterior, pe fondalul stării de ebrietate , să se fi manifestat prin diferite dereglări neuro-vestibular, provocând o scădere semnificativă a dinamicii statice corporale. Din aceste considerente, experții au admis posibilitatea unei legături cauzale indirecte între aceste traume, care prin potențierea lor a agravat și mai mult starea pacientului.

Stabilind că leziunile corporale depistate la victimă, conform expertizelor produse, nu au fost cauzate de unica lovire cu palma peste față, ci nu exclus că în rezultatul căderii, prin lovire de carosabil (*pct.18, 19, 22,23 din Decizia instanței de apel*), instanța de apel corect a ajuns la concluzia de a încadra acțiunile inculpatului în baza art.149 alin. (1) Cod penal, constatând astfel, că vinovăția acestuia în săvârșirea infracțiunii de lipsire de viață din imprudență este demonstrată integral prin probele acumulate, examinate de prima instanță, verificate și cercetate

suplimentar, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor de către instanța de apel.

Din considerentele expuse, instanța de recurs conchide că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile enunțate la art.art.414-419 Cod de procedură penală, pronunțând o hotărâre legală și întemeiată sub toate aspectele, temeiuri pentru admiterea recursului declarat nu se regăsesc, din care motive acesta urmează a fi respins ca inadmisibil, fiind neîntemeiat.

12. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Harti Vladislav, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 aprilie 2019, în cauza penală în privința lui *Didenco Ghenadie xxxxx*.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 31 iulie 2020.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Boico Victor

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

Burduh Victor

O p i n i e s e p a r a t ă**a judecătorului Cobzac Elena**

Conform art. 339 alin. (7), 340 alin. (3) Cod de procedură penală, în cauza penală privind-l pe **Didenco Ghenadie Leonid**

1. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 21 iulie 2020, a fost respins ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Harti Vladislav, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 aprilie 2019, în cauza penală în privința lui Didenco Ghenadie Leonid.

2. Am semnat cu respect decizia, dar, cu privire la soluția adoptată, exprim dezacordul cu majoritatea completului de judecată, deoarece consider că recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Harti Vladislav, urma a fi admis, cu casarea deciziei și remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

3. Prin sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 31 decembrie 2015, Didenco G., a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 149 alin. (1) Cod penal, la 3 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis. În baza art. 90 Cod penal, a fost suspendată executarea pedepsei, pe o perioadă de probațiune de 3 ani.

Instanța de apel, în al treilea set de proceduri, a admis, inclusiv din alte motive, apelurile declarate, fiind casată integral sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Didenco G. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 149 alin. (1) Cod penal, cu încetarea cauzei penale din motivul intervenirii prescripției de tragere la răspundere penală. Acțiunea civilă înaintată de succesorul victimei, Russu Z., în partea încasării prejudiciului moral a fost încetată. În partea încasării prejudiciului material acțiunea civilă a fost admisă în principiu, cu stabilirea cuantumului în procedură contencioasă.

4. Analizând textul deciziei recurate (f.d. 185-191 v. III), în coraport cu motivele invocate de procuror, atest că decizia instanței de apel în cauza dată, este afectată de insuficiență și contradicții în partea motivării soluției adoptate, ceea ce este incident cazului de casare invocat în speță și prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și anume, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Verificând criticile expuse în recursul declarat, în raport cu actele cauzei, constat, că acestea sânt întemeiate, deoarece instanța de apel a ignorat indicațiile stipulate de instanța ierarhic superioară. Astfel, consider că, prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 24 aprilie 2018, a fost admis recursul ordinar declarat, în prezenta speță, fiind casată decizia instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

La adoptarea soluției, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție a indicat explicit că " instanța de apel nu a executat indicațiile invocate în decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 13 iunie 2017, că: „*instanța de apel a reflectat rapoartele de expertiză medico-legale, care conțin concluzii nesimilare, însă nu s-a pronunțat asupra lor în nici un mod, nu a apreciat declarațiile expertului Șarpe V. Or, instanța de apel urma să-și expună punctul său de vedere asupra fiecărei probe*".

Mai mult că instanța de recurs în decizia din 13 iunie 2017 a reținut, că "instanța de apel pripit și-a motivat soluția de menținere a condamnării lui Didenco Gh. în baza art. 149 alin.(1) Cod penal. Așadar, analizând declarațiile martorilor în raport cu concluzia expertizei medico-legală nr. 141/2226 din 29.11.2012, rezultă că toți martorii audiați au relatat că partea vătămată a căzut de la lovitura aplicată de inculpatul Didenco Gh., fapt care este confirmat însăși de inculpat. Însă, nici unul din aceștia, precum și inculpatul nu au declarat că victima a căzut cu corpul și anume coasta pe bordură. Din declarațiile martorului Proca P. reiese că partea vătămată și Didenco Gh. stăteau față în față. Victima de la lovitură a căzut jos pe spate pe trotuar, dar nu pe bordură. La fel, martorul Cotorobai S. a relatat că victima, călcând pe bordură a căzut jos pe spate, pe partea dreaptă, iar inculpatul a explicat că a împins victimă cu palma în regiunea obrazului/bărbiei, care a făcut un pas în urmă, s-a dezechilibrat și a călcat pe bordură căzând jos pe spate în drum. Astfel, se exclude faptul că căderea părții vătămate din poziție ortostatică fără accelerare pe un plan dur neuniform, cum poate fi bordura cu cauzarea 15 fracturii costale și partea carosabilă a drumului cu cauzarea traumei cranio-cerebrale".

Astfel, constat că, instanța de apel nu a analizat aspectele învinuirii înaintate lui Didenco G. prin rechizitoriu, descriind probele, nu a evaluat toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, distorsionând conținutul probelor, astfel în instanțele de fond au fost examinate următoarele probe și anume:

- raportul de constatare medico-legală nr. 2226 din 12 noiembrie 2012, prin care s-a constatat că, moartea lui Russu V. a survenit în rezultatul traumei cranio-cerebrale închise. ... La examinarea medico-legală a cadavrului au fost depistate următoarele leziuni corporale: traumă cranio-cerebrală închisă, care a fost produsă printr-o singură lovire în regiunea frontală dreaptă cu un obiect contondent dur, cu suprafața limitată de acțiune, are vechimea de cca 4-5 zile, ceea ce corespunde timpului indicat în circumstanțe, are legătură cauzală directă cu survenirea decesului, și se califică ca vătămare corporală gravă (f.d.49 v. I);

- raportul de expertiză nr. 141 /2226 din 13.11.2012, prin care s-a constatat că, cauzarea leziunilor depistate de sine stătător sau prin cădere se exclude, între traumă cranio-cerebrală și deces este legătură cauzală directă (f.d.51 v. I);

-declarațiile expertului judiciar Șarpe V., care au fost doar descrise, fără a fi apreciate, care a menționat că, în cazul dat s-a demonstrat că a fost o lovire în

regiunea capului cu o forță suficientă de a produce o fractură, cu ulterioara cădere a corpului pe spate;

- lămurirea lui Proca P., (f.d. 13 v. I), în care indică faptul că Didenco G., i-a aplicat o lovitură cu pumnul în regiunea feței lui Rusu V., declarații confirmate în cadrul audierii acestuia în calitate de martor (f.d.20 v. I) și altele.

Astfel, constat faptul că, instanța de apel nu s-a expus asupra acestor probe prezentate în ședința de judecată a instanței de apel, astfel încălcând prevederile art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, care stipulează că instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Totodată, consider că instanța de apel a repetat eroarea efectuată de către instanțelor de apel la examinarea cauzei anterioare. Din care considerent, se atestă faptul ignorării totale a prevederilor art. 436 alin. (2) Cod de procedură penală, unde este stipulat că *„pentru instanța de rejudecare, indicațiile instanței de recurs sânt obligatorii în măsura în care situația de fapt rămâne cea care a existat la soluționarea recursului”*.

În continuare, rețin că, judecând apelul, instanța de apel a calificat acțiunile inculpatului în baza art. 149 alin. (1) Cod penal, lipsirea de viață din imprudență, însă în decizie, la pct.13, descriind fapta constatată, stabilește circumstanțe ce atestă faptul acționării inculpatului cu intenție, prin aplicarea loviturii f.d.187 v. III: *„... în rezultatul unicii lovituri aplicate, i-a fost cauzată traumă cranio-cerebrală închisă... și se califică ca vătămare corporală gravă în rezultatul căreia a survenit decesul victimei”*, astfel reținând elemente ce se încadrează în baza art. 151 alin. (4) Cod penal, or infracțiunea specificată la alin. (4) art. 151 Cod penal, se caracterizează prin intenție față de urmările prejudiciabile primare și prin imprudență față de urmările prejudiciabile secundare.

Totodată și la pct. 20 în decizie, instanța de apel face concluzii contradictorii, indicând că *„Didenco Ghenadie i-a aplicat lui Russu Vladislav o singură lovitură cu palma în regiunea feței, de la care acesta s-a dezzechilibrat, potrivit declarațiilor martorilor audiați și a căzut jos, astfel că această lovitură a fost aplicată fără scopul de a urmări survenirea urmărilor prejudiciabile, adică sub forma de leziuni corporale grave, periculoase pentru viață ce ar fi dus la decesul victimei, după care menționează faptul că „...Didenco G. nu a acționat cu intenție directă de a-i cauza vătămări corporale grave integrității corporale lui Russu V., ce ar provoca decesul acestuia, deoarece inculpatul nu a realizat latura subiectivă a infracțiunii sub care a fost pus sub învinuire- intenție directă.”*, fără a ține cont de faptul că, potrivit teoriei penale și practicii judiciare, în absența intenției directe sau indirecte față de decesul produs, care a urmat vătămări grave a integrității corporale sau a sănătății, cele comise trebuie calificate potrivit alin. (4) art. 151 Cod penal.

Astfel consider că, instanța de apel nu a pătruns în esența problemei de fapt și de drept, ignorarea unor aspecte evidente, ce au avut drept consecință pronunțarea unei concluzii nemotivate, cu constatări contradictorii, fiind la caz prezente temeiurile invocate de procuror în recurs prevăzute de art.427 al.1 pct.6 și 12) Cod procedură penală.

Pentru aceste motive am optat pentru soluția de admitere a recursului ordinar declarat de către procuror, cu casarea deciziei instanței de apel și remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Judecător

Cobzac Elena

Copia corespunde originalului,
Judecătorul

Cobzac Elena